

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24Co/100/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2122200446
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Dudášová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2122200446.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Andrea Dudášová a sudkýň: JUDr. Ľubica Spálová a JUDr. Dominika Horváthová v právnej veci žalobcov: 1. A. B., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, E., zastúpený opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, 2. F. B., nar. XX.X.XXXX, bytom G. XX, B. H. I., zastúpený advokátom: Mgr. Ing. Juraj Trokan, Vajanského 10, Trnava proti žalovanému: J. K., nar. XX.X.XXXX, bytom C. D. XX, E., o zákaz priblíženia, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie žalobcu 2. proti uzneseniu Okresného súdu Trnava č.k. 31C/4/2022-14 zo dňa 8. februára 2022, t a k t o

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvej inštancie návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

Svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil citáciou ust. § 324 ods. 1 a 3, § 325 ods. 2 písm. h), § 326 ods. 1, § 327, § 328 ods. 1 a 2 druhá veta, § 329 ods. 1 prvá veta Civilného sporového poriadku.

Vecne argumentoval tým, že „žalobca 2./ (navrhovateľ) v konaní tvrdí, že žalovaný ohrozuje vývin maloletého (najmä zasahovaním do odovzdávania a preberania maloletého a agresívnym konaním), čím zasahuje do jeho dôstojnosti, duševnej a citovej integrity, ktoré tvrdenie však nijako neosvedčil. K návrhu priložený dôkazný prostriedok v podobe zvukovej nahrávky z pojednávania vo veci sp. zn. 30P/41/2020 nijako neosvedčuje, že by konaním žalovaného bola, alebo mohla byť priamo ohrozená integrita žalobcov v prvom či druhom rade. Zo zvukového záznamu je zrejmé, že realizácia stretávania otca s maloletým je problematická, pričom sudkyňa v konaní sa snažila hľadať riešenia problémov vznikajúcich pri odovzdávaní maloletého otcovi v rámci existujúcej úpravy stretávania (tým, že by otec vyšiel do domácnosti matky za maloletým, prípadne tým, že by sa tohto odovzdávania nezúčastňoval žalovaný ako partner matky, žijúci s ňou v spoločnej domácnosti), avšak z nahrávky ako dôkazného prostriedku (obsahujúcej vyjadrenia otca a matky maloletého a preukazujúcej ich postoje a tvrdenia k priebehu odovzdávania maloletého) nie je osvedčené žiadne konanie žalovaného, ktoré by predstavovalo zásah do integrity žalobcov. Uvedená nahrávka ani nemôže byť dôkazom preukazujúcim aktuálne zasahovanie žalovaného do integrity žalobcov (s tendenciou sa opakovať), keď táto bola vyhotovená dňa 14.6.2021 (t.j. 6 mesiacov pred podaním žaloby na súd), pričom súd rozhoduje a posudzuje stav veci a dôvodnosť návrhov vždy v čase rozhodovania. Žalobca tak v konaní neosvedčil základný predpoklad nariadenia neodkladného opatrenia v zmysle § § 325 ods. 2 písm. h) CSP, t.j. skutočnosť, že telesná alebo duševná integrita žalobcov je, resp. môže byť konaním žalovaného ohrozená. Po vyhodnotení dôkazov predložených k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, tak súd dospel k záveru, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, resp. ani neosvedčil ním tvrdené skutočnosti a súčasnú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia. Z tvrdení v žalobe je zrejmé, že

medzi otcom a matkou maloletého prebieha na tunajšom súde konanie, v ktorom sa rieši stretávanie otca s maloletým, pričom v prípade problémov v praktickej realizácii stretávania otca s maloletým súd odkazuje otca na konanie o výkon rozhodnutia, v ktorom súd posudzuje potrebu a možnosti autoritatívnych zásahov zo strany súdu pri preberaní a odovzdávaní maloletého v zmysle príslušných ustanovení Civilného mimosporového poriadku, v prípade, ak je dané v záujme maloletého. Uvedený zásah opatrovníckeho súdu (v prípade jeho vyhodnotenia za dôvodný) vzhľadom na charakter veci predchádza možnosť nariadenia neodkladného opatrenia v civilnom sporovom konaní, ktoré nariadenie neodkladného opatrenia, zasahujúce do práv a povinností strán na základe jednostranných tvrdení, je vždy subsidiárnym.

Vychádzajúc z vyššie uvedených záverov tak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia požadujúci uloženie povinností žalovanému (zákaz približovať sa k žalobcom - zdržanie sa konania), nemohol obstáť. Súd vedený vyššie uvedenými úvahami pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení dospel k záveru, že žalobca neosvedčil ním tvrdené skutočnosti a potrebu nariadenia navrhovaného neodkladného opatrenia, a preto rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia a návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, považujúc ho za nedôvodný, zamietol“.

Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie žalobca 2., proti výroku, ktorým súd zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca sa návrhom v tomto konaní domáha, aby súd zakázal žalovanému približovať sa k maloletému, v časoch, keď sa maloletý má stretávať so svojím otcom (žalobcom). Žalovaný svojím správaním významnou mierou prispieva k nerealizácii styku medzi žalobcom a maloletým a týmto konaním výrazne poškodzuje nielen dieťa. Súd je už viac ako rok nečinný pri realizácii styku otca s maloletým (už viac ako rok je bezvýsledne vedené konanie o výkon súdneho rozhodnutia sp. zn. 17Em/1/2021; výkon rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp zn. 21CoP/171/2019, zo dňa 25.06.2020). Žalobca navrhuje, aby sa súd pri rozhodovaní o tomto návrhu oboznámil aj obsahom spisu Okresného súdu Trnava, sp. zn. 17Em/1/2021.

Bezodkladná potreba úpravy pomerov, ktorej sa žalobca domáha návrhom v tomto konaní, je daná najmä tým, že prítomnosť žalovaného má kľúčový negatívny vplyv na maloletého (okrem jeho matky, na ktorú však zákaz priblíženia nie je možné v tomto prípade aplikovať) a ani súdy si za viac ako rok trvajúce vykonávajúce konanie nevedia dať rady s tým, aby maloletému a žalobcovi poskytli právnu ochranu, na základe ktorej by došlo k realizácii styku, na základe vykonateľného súdneho rozhodnutia. Odmietaním právnych prostriedkov, ktorými sa žalobca v konečnom dôsledku snaží len o realizáciu vykonateľného súdneho rozhodnutia, dochádza zo strany súdov k odopieraniu spravodlivosti a popieraniu rodičovských práv medzi žalobcom a maloletým navzájom.

O tom, že nedochádza k realizácii styku medzi žalobcom a maloletým nie sú žiadne pochybnosti – vyplýva to jednoznačne zo všetkých ostatných spisov, ktoré sa v tomto konaní spomínajú. Rovnako, skutočnosť, že v čase, keď má dochádzať k odovzdávaniu maloletého žalobcovi, býva neustále prítomný žalovaný, čo má devastачné účinky na detskej psychike. Skutočnosť, že žalovaný všemožne (spolu s matkou maloletého) marí styk žalobcu s maloletým, je jednoznačná z konaní 30P/41/2020, ako aj 17Em/1/2021. Tieto skutočnosti žalobca považuje nie len za osvedčené, ale za preukázané.

Naliehavosť potreby úpravy navrhovanej neodkladným opatrením je daná skutočnosťou, že žalobcovi je už takmer dva roky aktívne bránené stretávať sa s maloletým a ani súd doposiaľ vo veci nevykonal žiadnu nápravu.

Skutočnosti, ktoré sú uvádzané na nahrávke zo dňa 14.6.2021, sú stále aktuálne a pravdivé, k žiadnym zmenám od tej doby nedošlo. V súvislosti s uvedeným, žalobca poukazuje aj na to, že vo veci výkonu rozhodnutia je súd nečinný a doposiaľ vo veci vykonal jedno pojednávanie, bez praktického prínosu pre realizáciu vykonateľného súdneho rozhodnutia.

Toto konanie nie je rozhodujúcim pre realizáciu základných ľudských práv maloletého a žalobcu, ale keďže súd v iných konaniach tieto základné práva akoby ignoruje, žalobca sa snaží domôcť svojich práv a práv svojho syna všetkými legálnymi spôsobmi. Je poľutovaniahodné, ak súd nevie zabezpečiť v priebehu jeden a pol roka výkon súdneho rozhodnutia a svojou nečinnosťou izoluje dieťa (maloletého) od svojho rodiča (žalobcu) a naopak necháva dieťa v eskalujúcom konflikte rodiča a žalovaného, čoho je dieťa svedkom, nakoľko žalovaný predmetné robí opakovane, teda úmyselne takto poškodzuje nielen dieťa. Žalobca nemá čo iné uviesť v otázke naliehavosti uloženia neodkladného opatrenia. Opatrovnícky súd žiadny zásah nerealizoval, preto je na mieste subsidiárne použiť prostriedky, uplatnené v tomto konaní.

Žalobca trvá na nariadení neodkladného opatrenia a poukazuje na to, že zamietnutie daného neodkladného opatrenia nie je v prospech mal. dieťaťa.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že napadnuté rozhodnutie považuje za zákonné a vecne správne. Situácia preberania maloletého dňa 15.1.2022 prebehla inak ako opisuje žalobca. Žalovaný bol svedkom ako sa žalobca 9- krát opýtal či matka maloletého môže A. odovzdať do starostlivosti, na čo matka odpovedala, že nech sa páči, tu je. Žalobca si situáciu natáčal a následne odišiel telefonovať, matka maloletého vypracovala správu zo stretnutia, ktorú zaslala k č.l. 17Em/1/2021. Žalobca dňa 20.5.2021 v e-maili uvádza, že „A. mi môže priviezt' tvoj manžel“, čím potvrdzuje neopodstatnenosť návrhu. Žalovaný tvrdí, že neohrozuje vývin maloletého, nemá vedomosť o akomkoľvek agresívnom správaní, s maloletým A. má pekný vzťah. Navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Kolízny opatrovník vo vyjadrení uviedol, že navrhuje napadnuté rozhodnutie potvrdiť.

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - stranou, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 2 v spojení s § 357 písm. d) Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 Civilného sporového poriadku) a že žalobca použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v medziach daných rozsahom (§ 379 Civilného sporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 380 ods. 1 Civilného sporového poriadku), s prihliadnutím ex offa na prípadné vady týkajúce sa procesných podmienok, ktoré nezistil (§ 380 ods. 2 Civilného sporového poriadku), súc pritom viazaný skutkovým stavom, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 Civilného sporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario) a dospel k záveru, že je nevyhnutné uznesenie súdu prvej inštancie potvrdiť v zmysle § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku.

8. Predmetom prieskumu odvolacieho súdu, s prihliadnutím na skutočnosti osvedčené obsahom spisu, odôvodnenie preskúmaného uznesenia i argumenty žalobcu 2. predstreté v odvolacom konaní, bolo posúdiť, či súd prvej inštancie rozhodol vecne správne, pokiaľ zamietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa žalobcovia domáhali, aby žalovanému súd zakázal približovať sa k žalobcom každú párnú sobotu v čase od 9.00 hod. do 17.00 hod. v čase odovzdávania a preberania maloletého ako aj realizácie styku otca s dieťaťom na vzdialenosť 500 m.

9. Podľa § 324 Civilného sporového poriadku pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie (ods. 1). Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd (ods. 2). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

10. Podľa § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. h) Civilného sporového poriadku, neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

12. Podľa § 326 Civilného sporového poriadku, v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha (ods. 1). K návrhu musí navrhovateľ pripojiť listiny, na ktoré sa odvoláva (ods. 2).

13. V zmysle § 329 ods. 1 Civilného sporového poriadku súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2 pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Neodkladné opatrenie možno nariadiť z dvoch dôvodov, a to ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. V zmysle ustanovenia § 326 ods. 1 Civilného sporového poriadku, potom ďalšími predpokladmi nariadenia neodkladného opatrenia sú osvedčenie dôvodnosti a trvania uplatneného nároku a preukázanie odôvodnenosti potreby neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie. Súd o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhoduje spravidla bez výsluchu a vyjadrenia strán, resp. účastníkov a bez nariadenia pojednávania, a to vzhľadom na charakter tohto procesného inštitútu.

15. Nariadením neodkladného opatrenia strana nenadobúda práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí a zvyčajne pre krátkosť času ani nemôže zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a pri ich zisťovaní nemusí vždy byť dodržaný formálny postup stanovený pre dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie, že je nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy. Nariadenie neodkladného opatrenia v každom prípade podľa cit. § 325 ods. 1 Civilného sporového poriadku vyžaduje splnenie podmienky, že je daná potreba bezodkladne upraviť pomery (alebo danosť obavy, že exekúcia bude ohrozená). Takáto potreba je daná naliehavosťou situácie, v ktorej vyčkávanie až na prípadné konečné rozhodnutie (vydané po riadne vykonanom dokazovaní) nemusí byť únosným, pretože by zdržanie spôsobené potrebou zachovania všetkých (vč. procesných) postupov v konaní o veci mohlo viesť k ujme, ktorú by neskôr šlo len ťažko (ak vôbec) odvrátiť. I keď súd v rámci sporového konania, ktoré je ovládané zásadou zodpovednosti strán za jeho výsledok a kde je tak v značnej miere na procesnej aktivite strany sporu, čo sa v konaní preukáže a s akým výsledkom následne konanie skončí, v konaní o neodkladnom opatrení postačuje na vydanie rozhodnutia (na rozdiel od konania vo veci samej) i len osvedčenie skutočností preň významných (kým v konaní o veci je naopak potrebným preukázanie spôsobom nevzbudzujúcim odôvodnené pochybnosti), táto výhoda však má aj svoju druhú stranu, ktorou je relatívne zvýšená miera zodpovednosti navrhovateľa neodkladného opatrenia najmä za osvedčenie nevyhnutnosti navrhovanej dočasnej úpravy pomerov. Je to tak i preto, že už krátkosť zákonom ustanovenej lehoty na nariadenie neodkladného opatrenia na základe návrhu strany (tu 30 dní od doručenia návrhu podľa § 328 ods. 2 CSP), prakticky vylučuje akékoľvek podstatnejšie vloženie sa súdu do problému než to, že sa overí spoľahlivosť navrhovateľom predložených podkladov a ich dostatočnosť pre navrhované riešenie. Tým sa práve konanie o neodkladnom opatrení líši od konania vo veci samej.

16. Zákonnou podmienkou pre uloženie neodkladným opatrením, aby sa strana na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, je hrozba, že konaním tejto strany môže byť ohrozená telesná alebo duševná integrita dotknutej osoby, vyžaduje sa, aby k narušeniu telesnej alebo duševnej integrity už reálne došlo. Telesnú alebo duševnú integritu zákon bližšie nešpecifikuje.

Osvedčenie dôvodného podozrenia z násillia alebo možného ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje najvýznamnejšie skutočnosti (teda nie všetky rozhodujúce), pričom postačuje, že osvedčená skutočnosť sa mu vzhľadom na všetky okolnosti javí ako nanajvýš pravdepodobná. Možnosť ohrozenia telesnej alebo duševnej integrity sa v takomto prípade preukazuje predovšetkým listinnými dôkazmi, keďže ide o konanie z hľadiska procesného maximálne zrýchlené.

Základnými predpokladmi pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré súd musí skúmať, je osvedčenie existencie právneho vzťahu medzi sporovými stranami, žalobcom tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy z ohrozenia exekúcie (princíp opodstatnenosti), že uložením požadovanej povinnosti alebo obmedzenia objektívne možno dosiahnuť ochranu, ktorej sa navrhovateľ domáha (princíp efektívnosti), že navrhovaným neodkladným opatrením, pokiaľ bude mať dočasný charakter, nebude vytvorený nenávratný stav, že právne účinky

neodkladného opatrenia neobmedzia povinnú osobu neprimeraným spôsobom a nad nevyhnutný rozsah (princíp proporcionality), a že sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením.

Odvolačný súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, sa stotožnil s názorom prvoinštančného súdu, že v danej veci neboli splnené zákonné predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia. Žalobca na osvedčenie nároku predložil rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 21CoP/171/2019-515 zo dňa 25.6.2020, audio nahrávku zo súdneho pojednávania dňa 14.6.2021, avšak uvedené podľa názoru odvolacieho súdu nepostačuje pre osvedčenie potreby zakázať žalovanému približovať sa k žalobcom v čase realizácie styku s maloletým. Žalobca v konaní neosvedčil, že by konaním žalovaného mohla byť ohrozená telesná alebo duševná integrita žalobcov, svoje tvrdenia nepodporil dostatočne relevantnými dôkazmi, ktoré by osvedčili dôvodnosť jeho návrhu.

S poukazom na vyššie uvedené bolo potom dôvodným, aby odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvej inštancie s použitím § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku potvrdil.

Ďalšie odvolacie argumenty odvolací súd pre rozhodnutie vo veci považoval už za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 251/04, III.ÚS 209/04, II.ÚS 200/09 a podobne). Preto na ostatnú odvolaciu argumentáciu už nespôsobilú ovplyvniť rozhodnutie, odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

O prípadnej náhrade trov tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté v rozhodnutí, ktorým sa bude končiť konanie vo veci samej (§ 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

dovolaťom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolaťom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

dovolať v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).